

Entrada

No sé què fer

No saps que fer.

Ja fa molta estona que has sortit de casa com un autòmat, sense cap altra intenció que fugir d'aquell ambient de crits, mal humor i acusacions. Tothom s'havia posat neguitós, fins que per una rucada, tots explotaren a l'hora.

I ara divagant pels carrers, mig buits, com acostumen a estar els diumenges per la tarda, vas arrossegant la teva persona i amb ella el pes d'una mena de sensació de buit total.

T'havies quedat a casa per estudiar, però pel matí no t'has llevat fins tard. Al migdia el pis semblava un cementiri de desolació. Dinar, normal. Poques paraules. I cadascú al seu rotllo. Però cap a les 5 de la tarda és quan va arribar la tamborinada general, les explosions i la teva fugida.

Fa una hora que vas d'un lloc a l'altre. Ja no camines tan ràpid. És natural, comences a estar cansat i la suor envaeix tot el teu cos. Per fi t'asseus en un banc i vas mirant qui passa... com qui veu una pel·lícula de dibuixos animats.

“ Què és el que em passa ?

Per quins set sous estic com estic ?

No resulta sorprenent que hagi dilapidat el dia en el que tenia previst veure com a mínim dos temes de les oposicions?”

Has començat una d'aquelles reflexions reiteratives sobre el què et passa, i el què has de fer. No és el primer cop. Vols anar col·locant les peces fins que vagi apareixent la teva imatge real, i el que caldrà fer.

L'anàlisi, rigorós fins a cert punt, va destriant mots i realitats com: avoriment, soledat, manca de relació, duresa dels exàmens, inutilitat, ganes de divertir-te, diumenge a casa, dormir poc, treball mal pagat, més del mateix, futur incert.... i uns quants noms propis de familiars i d'amistats que possiblement ja són de vacances i s'ho estan passant d'allò més bé.

Quan tornes a caminar lentament... sona el mòbil. És un missatge de text. *“ Ens trobem a la pregària de Taizé. Fins aviat”*. Per uns moments sembla que tot canvia. Comença una mena de recuperació interior. Hi ha quelcom que es mou. Ara saps què fer, aniràs a trobar els amics a la pregària de Taizé i és molt possible que aquesta nit et posis a estudiar.....

Dispensa encara un moment:

Has pensat que és possible que algun amic necessiti avui un missatge de text, que el tregui del seu encaparrament? Gràcies.
